

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. juni 2012
Kontor: Statsretskontoret
Sagsbeh: Thomas Klyver
Sagsnr.: 2011-750-0008
Dok.: 449898

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om opløsning af rocker- og indvandrerbander (B 5), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. maj 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om opløsning af rocker- og indvandrerbander fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, om der er lande, som vi normalt sammenligner os med, hvor man har opløst bander eller lignende organisationer og hvad erfaringerne efterfølgende har været?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet oplysninger via de danske ambassader i Sverige, Norge, Finland og Tyskland.

De danske ambassader i Sverige, Norge og Finland har om opløsning af rockergrupper og bander oplyst, at der ikke er nedlagt forbud eller sket opløsning af rockergrupper eller bander i de pågældende lande.

Den danske ambassade i Tyskland har bl.a. oplyst, at forbud mod rockergrupperinger er hjemlet i den tyske foreningslov og til dels i den tyske straffelovs § 129 vedrørende kriminelle sammenslutninger. Forbud mod lokale foreninger i Tyskland er som udgangspunkt et delstatsanliggende. Strækker foreningens virke eller organisation sig ud over en delstats grænser, er forbundsindenrigsministeriet (BMI) forbydende myndighed. Ifølge foreningsloven er det tillige forbudt at grundlægge foreninger, der ligner den forbudte eller på anden måde at danne stedfortrædende foreninger.

Ambassaden har fremsendt det tyske indenrigsministeriums oversigt over forbud af rockergrupper siden 1983, som vedlægges i ambassadens oversættelse. Heraf fremgår det, at BMI har forbudt én organisation, nemlig Hells Angels Hamburg i 1983. Siden da har fremgangsmåden været at udstede lokale forbud af rockergrupperinger (de såkaldte 'chapters').

For så vidt angår de tyske myndigheders erfaringer med forbud af rockergrupper, har den danske ambassade oplyst følgende:

”De tyske myndigheder har bemærket, at et lokalt forbud umiddelbart skaber uro, og rockermiljøet 'hvirvles op', hvilket i første ombæring betyder, at politiet ikke straks kan gennemskue, hvor aktørerne bevæger sig hen. Dog finder man, at nytten af et forbud opvejer denne korte periode af ustabilitet. Ved et forbud forbydes tillige det pågældende chapters supportergruppe. Klubhuse, rygmærker og andre synlige symboler, der udtrykker tilhørsforhold til gruppen, er omfattet af forbuddet.

Ud over at dæmme op for rockerkriminaliteten, der især tegner sig for voldskriminalitet og overtrædelse af loven om euforiserende stoffer, har forbuddene andre fortrin. Signalværdien i befolkningen anses som værende politisk vigtig. Derudover styrkes politiets status efter et forbud, f.eks. i forbindelse med politikontrol, da rockerne er presset i defensiven. Rockernes attitude ses stækket og deres magthåndhævelse angrebet. Et forbud virker endvidere afskrækkende på nye rockeraspiranter, hvorved det gøres uattraktivt at tilslutte sig en rockergruppering. Endelig reduceres rockernes aktionsradius.

Forbuddene i Tyskland sigter ikke mod at ophæve eller på landsplan at forbyde en hel rockerorganisation. Det, medgiver man, vil ikke ske med denne metode. De tyske forbud betegnes af nogle kritikere derfor også som værende 'politiske nålestik'.

På ambassadens spørgsmål om et forbud vil føre til en forskydning af rockerkriminaliteten lyder svaret, at man ikke ser dette som en reel fare. Forbud vil ikke presse rockerkriminaliteten længere ned i undergrunden; dels vil de lokale forbud ikke komme rockergrupperne til livs på landsplan, dels bør forbuddene ikke overvurderes. Som en generel overvejelse anføres det, at man i så fald skulle betragte al klassisk politiarbejde som resulterende i en forskydning derhen, at kriminalitet gøres usynlig, jo mere politiet afdækker og sanktionerer, hvilket ikke er tilfældet."